

Leven met verwachting

Drie weken geleden hebben we Pasen gevierd. Samen hebben we stil gestaan bij het lijden en sterven van Jezus en we hebben gevierd dat Hij is opgestaan uit de dood.

Het viel me op dat ik redelijk snel daarna weer het normale leven heb opgepakt. Er gebeuren soms ook dingen in mijn leven waarvan ik niet zo goed weet waar ze naartoe leiden. Herken je dat? Een voorbeeld daarvan is mijn zoektocht naar een **nieuwe baan**. Sinds december heb ik bij twee werkgevers een baan gehad. Bij beiden liep het op niets uit. Ik heb al best veel sollicitaties achter de rug. Bij sommige bedrijven ook een tweede gesprek.

Ik heb me wel eens afgevraagd wat het plan van God met mijn leven is. **Ik voelde me onzeker, was teleurgesteld.**

Wellicht heb jij nu ook **situaties** in je leven waarin het niet duidelijk is waar het naartoe zal leiden. Het brengt je in de war, je voelt je er wellicht wel onzeker over. Waar is God in deze situatie?

Aan de hand van de wandeling van de Emmaüsgangers in Lucas 24 zal ik je **3 stappen** laten zien, zodat Jezus zich in alle omstandigheden persoonlijk aan je zal **openbaren**.

Maar eerst gaan we terug naar **Pasen**. Terug naar Jeruzalem. Terug naar de dagen waarin het volk Israël naar Jeruzalem ging om Pesach te vieren.

Het begon allemaal op Palmzondag, de week voor Pasen. Het volk was opgewekt, blij. Het volk leefde al lang met de verwachting dat de Messias, de redder van Israël zou komen.

Hij werd feestelijk ontvangen tijdens de intocht in Jeruzalem.

Maar nog geen week later werd Hij aan het kruis genageld.

Ik kan me zo voorstellen dat de volgelingen van Jezus **in de war** waren door wat er gebeurd was. Ja, Jezus had meerdere keren gezegd dat Hij moest sterven en dat Hij zou opstaan. Maar denkend met het nuchtere verstand is zoiets niet voor te stellen, toch?

Dit is de achtergrond waarin het verhaal van vandaag zich afspeelt.

Lucas 24 13-14 (NBV21)

Diezelfde dag gingen twee van de leerlingen op weg naar Emmaüs, een dorp dat zestig stadie van Jeruzalem verwijderd ligt.

Ze spraken met elkaar over alles wat er was voorgevallen.

Leven met verwachting

De wandeling ging dus van Jeruzalem naar Emmaüs. Ik ga nu niet in op de discussie waar Emmaüs precies lag en hoe het tegenwoordig heet. Dat is niet relevant voor de boodschap van vandaag. De reis had een afstand van **ruim 11 km**. En het was een reis **terug naar huis**. Terug naar het bekende, terug naar het alledaagse leven.

En eigenlijk is die reis best herkenbaar. Niet de geografische reis, maar de **symbolische reis**. Het is pas drie weken geleden dat we **Pasen** hebben gevierd. Maar daarna heb ik het **normale leven** ook weer snel opgepakt. Het oude bekende leven. Mijn ogen niet meer op Jeruzalem gericht, maar op het alledaagse leven. Een leven waarin bijvoorbeeld mijn zoektocht naar werk belangrijk is.

De Emmaüsgangers gingen dus weer naar huis en bespraken wat er allemaal was voorgevallen. Ze waren **somber** om wat er met Jezus gebeurd was. Ze dachten dat Jezus de Messias was. Dat Hij hen zou verlossen uit hun moeilijkheden. Ze hadden niet verwacht dat het verhaal met Jezus het op deze manier. Hoe kon het toch zover komen? Waar was God in deze gebeurtenissen? Hoe kon Hij dit toestaan?

Welke vragen stel jij jezelf vandaag? Zijn er omstandigheden waar jij somber van wordt? Waar heb jij een doorbraak nodig in je leven? Dat hoeft overigens niet alleen te gelden. Wellicht ben je somber om wat er in het leven van een familielid of vriend gebeurt.

Laten we lezen wat het antwoord van Jezus was en is.

Lucas 24 15-20 (NBV21)

Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren, kwam Jezus zelf naar hen toe en liep met hen mee, maar hun blik werd vertroebeld, zodat ze Hem niet herkenden. Hij vroeg hun: 'Waar lopen jullie toch over te praten?' Daarop bleven ze somber gestemd staan. Een van hen, die Kleopas heette, antwoordde: 'Bent U dan de enige vreemdeling in Jeruzalem die niet weet wat daar deze dagen gebeurd is?' Jezus vroeg hun: 'Wat dan?' Ze antwoordden: 'Wat er gebeurd is met Jezus van Nazaret, een machtig profeet in woord en daad in de ogen van God en van het hele volk. Onze hogepriesters en leiders hebben Hem ter dood laten veroordelen en laten kruisigen. Wij leefden in de hoop dat Hij degene was die Israël

Leven met verwachting

---

zou bevrijden, maar inmiddels is het de derde dag sinds dit alles gebeurd is. Bovendien hebben enkele vrouwen uit ons midden ons in verwarring gebracht. Toen ze vanmorgen vroeg naar het graf gingen, vonden ze zijn lichaam daar niet en ze kwamen vertellen dat er engelen aan hen waren verschenen, die zeiden dat Hij leeft. Een paar van ons zijn toen ook naar het graf gegaan en troffen het aan zoals de vrouwen hadden gezegd, maar Jezus zagen ze niet.'

Het eerste wat we Jezus zien doen is dat Jezus **naar hen toe kwam en met hen mee liep**. We weten niet waar Jezus vandaan kwam en met welk doel Hij bij hen kwam. Was Jezus op reis ergens naartoe? Het verhaal geeft daar geen antwoord op.

Maar wat Hij deed in dit verhaal is een prachtig symbool van wat Jezus doet voor ieder mens:

* Hij werd mens zoals wij en leefde in onze wereld.

* Jezus is **geïnteresseerd** in hoe het met ons gaat: Hij stelt vragen. Hij verlangt naar relatie met ons.

Wij mogen **communiceren met Jezus**. Dat betekent zowel onze gedachten uitspreken naar Hem, maar ook luisteren naar Hem.

We lezen dat de Emmaüsgangers Jezus **niet herkenden**. Dat is ook best opvallend toch? Ze wisten toch hoe Jezus eruit zag? Sommigen denken dat ze Jezus niet herkenden omdat hij er zo anders uit zag dan tijdens zijn weg en lijden aan het kruis. Anderen zeggen dat ze verblind waren door de zon.

Ik denk zelf dat ze Jezus niet herkenden omdat ze Hem niet verwachtten. Ze dachten dat Hij dood was. Dat Hij in het graf lag. Wellicht leek deze man wel op Jezus, maar hij kon het toch onmogelijk zijn?

Wat hadden ze tijdens **Pasen gevierd in Jeruzalem**? Was het alleen de herinnering dat God het volk Israël gered had uit de handen van de Egyptenaren? Je kunt Pasen vieren en toch de ware kernboodschap missen. Dat is wat er gebeurde met de Emmaüsgangers.

Ze verwachtten Jezus niet en herkenden Hem daarom niet. **Hun blik was troebel**. Ik denk dat onze blik ook regelmatig troebel is. Onze

Leven met verwachting

---

natuurlijke ogen zijn gericht op wat **bij mensen mogelijk en realistisch** is. De uitdaging is om het vizier gericht te houden op wat er in **Jeruzalem** is gebeurd. Daar waar Jezus is gestorven en opgestaan.

Ik heb pas geleden de film 'Air' in de bioscoop gezien. Het gaat over Nike en Michael Jordan. Nike herkende het potentieel van de basketballer Michael Jordan. Hij zou 1 van de allerbeste atleten ooit worden. Nike wou hem graag contracteren als boegbeeld. Om dat te doen ontwikkelden ze de schoen 'Air Jordan'. In de film wordt de schoen geïntroduceerd bij de familie Jordan. Ze zeggen: **een schoen is slechts een schoen totdat Michael Jordan erin stapt.**

Als ik dit voorbeeld vertaal naar het kruis, dan is het kruis op zichzelf niet zo bijzonder. Er stierven in die tijd veel mensen aan het kruis onder het regime van de Romeinen. Daar waren zelfs mensen bij die ook de naam Jezus hadden. Maar wanneer men vandaag aan het kruis denkt, dan denkt men vrijwel altijd aan Jezus Christus uit Nazaret. Hij droeg het kruis, werd er aan vastgenageld, stierf er aan.

Maar als enige heeft Hij het overwonnen! Het kruis betekende niet het einde voor Hem. Het graf is leeg!

Dat beeld mogen we op ons netvlies hebben. Het kruis had zijn doel. Maar het was slechts een onderdeel van de reis naar de bestemming: **het lege graf. Wij mogen wandelen met de Opgestane Heer!**

Maar om dit te kunnen geloven is **openbaring** nodig van Jezus. En Hij wil dat graag geven.

Lucas 24 25-27 (NBV21)

Toen zei Hij tegen hen: 'Hebben jullie dan zo weinig verstand en zijn jullie zo traag van begrip dat jullie niet geloven in alles wat de profeten gezegd hebben? Moest de Messias al dat lijden niet ondergaan om zijn glorie binnen te gaan?' Daarna verklaarde Hij hun wat er in al de Schriften over Hem geschreven stond, en Hij begon bij Mozes en de Profeten.

Ik wil je **3 stappen** laten zien waarin Jezus zich ook vandaag persoonlijk ons openbaart.

1. Door de Schriften (Bijbel)

Jezus openbaart zichzelf in de Bijbel. Niet alleen in de evangeliën, maar in de hele Bijbel. Dus ook in het Oude Testament. De exodus van Israël uit Egypte naar het beloofde land wijst naar Jezus. De ark van Noach wijst naar Jezus. Het verhaal van Jona in de walvis verwijst naar Jezus. En zo zijn er nog veel meer voorbeelden.

Je mag de Bijbel lezen met de verwachting dat Jezus zichzelf persoonlijk aan je zal openbaren.

2. Door relatie

Het tweede waarin Jezus zichzelf persoonlijk openbaart is door relatie. Je zou ook kunnen zeggen: door te wandelen met Hem, door je leven met Hem te delen. In dat kader vind ik het interessant om te lezen dat **Jezus de eerste stap zet**. We hebben net gelezen dat Jezus de eerste stap zette naar de Emmaüsgangers. Hij kwam naar hen toe en liep met hen mee.

Lucas 24 28-34 (NBV21)

Ze naderden het dorp waarheen ze op weg waren. Jezus deed alsof Hij verder wilde reizen. Maar ze drongen er sterk bij Hem op aan om dat niet te doen en zeiden: 'Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde.' Hij ging met hen mee en bleef bij hen. Toen Hij met hen aanlag voor de maaltijd, nam Hij het brood, sprak het zegengebed uit, brak het en gaf het hun. Nu werden hun ogen geopend en herkenden ze Hem. Maar Hij werd onttrokken aan hun blik. Daarop zeiden ze tegen elkaar: 'Brandde ons hart niet toen Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?' Ze stonden op en gingen meteen terug naar Jeruzalem, waar ze de elf en de anderen aantroffen, die tegen hen zeiden: 'De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt en Hij is aan Simon verschenen!'

3. Door het lijden heen

De derde manier waarop Jezus zichzelf vaak laat zien is door het lijden heen. Wanneer werden de ogen van de leerlingen geopend?

Toen ze de handen van Jezus zagen. **Ze zagen de gaten in Zijn handen.** Wow. Wat moest dat een bijzonder moment zijn geweest! Ze realiseerden zich nu dat de man om wie zij zo somber waren met hen was meegelopen en bij hen was.

Leven met verwachting

Ze realiseerden zich nu dat Jezus niet dood was maar leeft. Ze wisten nu waar het lichaam was. Ze geloofden nu de vrouwen die zeiden dat Jezus uit de dood was opgestaan.

Ze waren niet langer somber, maar opgewekt. Ik stel me zo voor dat de wandeling van Jeruzalem naar Emmaüs in een rustig tempo ging, maar nu Jezus zich persoonlijk aan hen had geopenbaard waren zij vurig, enthousiast om zo snel mogelijk terug naar Jeruzalem te gaan.

Afsluiting

We hebben het denk ik allemaal nodig om ons te blijven herinneren wat Jezus in Jeruzalem gedaan heeft. Wanneer we in ons leven dingen tegen komen die we niet begrijpen, dan is het belangrijk dat we:

- Onze vragen en worstelingen delen met Jezus
- We investeren in goede vriendschappen. Het is zo waardevol om in alle omstandigheden iemand te hebben waar je van op aan kan.

Zo mogen we in alle omstandigheden **het vuur van ons geloof brandende houden**. Omdat we leven in de zekerheid dat Jezus leeft en met ons is. En we leven met de verwachting (hoop) dat Jezus zichzelf opnieuw en opnieuw aan ons zal openbaren.

Amen!